

4 juni 2015

Geachte voorzitter,

Mijn naam is Teeja Arissen. Ik ben actief lid van de Fietsersbond en ik houd me bezig met het vrijwilligersbeleid.

In Amsterdam wonen ongeveer 4.500 leden van de Fietsersbond. Daarvan zijn er 120 actief. Die actieve leden hebben heel veel kennis over hun buurt, de knelpunten en kansen daar voor de fiets. Onze twee beroepskrachten interpreteren en bundelen alle inbreng van die actieve leden en brengen deze gecoördineerd in. Dat spaart ambtenaren veel werk. Zij hebben bovendien overzicht over de hele stad, kennis van het Amsterdamse beleid, hebben verkeerskundig inzicht en zijn op de hoogte van landelijke ontwikkelingen. Zo levert de Fietsersbond jaarlijks deskundige adviezen op honderden projecten in de stad, via verkeerscommissies of ambtelijke vooroverleggen. En adviseert daarnaast – gevraagd en ongevraagd - op fietsbeleid.

Dat zie je op straat: elk jaar worden heel veel kleine en grote aanpassingen uitgevoerd die fietsroutes beter, logischer en daardoor ook veiliger maken.

Van een betere instelling van verkeerslichten op het Weteringcircuit (dus minder fietsers door rood), meer opstelruimte onder de Berlagebrug bij de Weesperzijde, een nieuwe veilige fietsroute naar het Waterlandplein in Noord en een slimme inpassing van de fietsroute langs de A9, omarmd door Stadsdeel én Rijkswaterstaat. Heel veel in het voortraject. Raadsleden zien alleen 'het topje van de ijsberg'.

Meer zichtbaar voor de raad is het verdwijnen en aanpassen van duizenden gevaarlijke paaltjes. Dat was niet gelukt zonder de actieve leden, maar ook niet zonder onze beroepskrachten. En de aanpak van het scooterbeleid, waar de combinatie van ons landelijke en Amsterdamse netwerk cruciaal was.

Vindt het college faciliteren en bevorderen van de fiets niet meer belangrijk? Bij de stadsregio was de wethouder nog zó enthousiast over onze samenwerking dat naar voorbeeld van Amsterdam in de regiogemeenten een soortgelijke constructie is opgezet.

De meeste van onze adviezen doen we feitelijk in opdracht van de gemeente op basis van jaarlijkse afspraken.

Bij het stoppen van de subsidie stopt de continue en samenhangende stroom aan deskundige adviezen. Dat gaat ten koste van logische fietsroutes en dus van de veiligheid. Of het kost dure aanpassingen achteraf. Externe adviesbureaus of extra ambtenaren zijn veel duurder en missen de samenhang van ervaringskennis en verkeerskennis die wij bieden.

De beleidsmedewerkers verdienen zich dubbel en dwars terug. Dankzij de Fietsersbond is 10 miljoen euro gered voor de langzaam verkeerspassage onder het Centraal Station. Stel daar tegenover wat onze beroepskrachten kosten: maar iets meer dan een ton per jaar, de prijs van een handvol flexdempels.

Onze subsidie stoppen is penny-wise en pound-foolish.

Als u er belang aan hecht dat Amsterdam een wereldfietsstad is en blijft, omarmt u de Fietsersbond.